Už od roku 2006
LORCOVINY
GYMNÁZIUM FEDERICA GARCÍU LORCU
GFGL
Hronská ul.3, 821 07 Bratislava

Španieli nemajú španielsku dedinu

Je španielčina pre nás stále španielskou dedinou? Na začiatku prvého ročníka sme po španielsky nerozumeli ani slovo. Mali sme však odhodlanie učiť sa štyri hodiny denne. Z nuly sme sa za rok dostali na A2. Slušný výkon, že?

Krkolomné slová

Neznáma výslovnosť, krkolomné slová a ťažká gramatika nám spôsobovali zmätok a často aj úsmevné situácie. Ninka chcela na hodine povedať, že je unavená, ale profesorka rozumela, že je vydatá. „A za koho?“ promptne reagovala naša profesorka. Vážni sme nedokázali byť ani pri preberaní slovies typu ser. Povedzme spojenie amanecer je svitanie, hoci nám evokuje všeličo iné. Nepovedali by sme ani to, že cereza je reči čerešňa.

Roztomilá opica

„Španielčina je náročná. Má napríklad päť minulých časov. Jedna hláska zmení zásadne slovo – ojo – oko alebo ajo – cesnak. Slovíčko mono môže byť roztomilý alebo v inom prípade opica,“ vymenúva naša španielčinárka Erika Bulganová.

Zbytočne si pod španielskym slovom nevera vybavujeme kadejaké pletky, v španielčine je to chladnička. Alebo slovo dedo, čo je u nás mamin a otcov otec, znamená prst.

Dnes týmto románskym jazykom plynulo hovoríme a cítime sa v ňom stále istejšie. Máme pred sebou vyššiu métu – úroveň B2. Tento rok nás čaká aj pobyt na Pyrenejskom polostrove.

Čínska dedina

Mimochodom, kým my hovoríme o španielskej dedine, Španieli majú na ten istý účel slovné spojenie: es chino para mi, čo v preklade znamená: je to pre mňa čínština.

Ema Richnavská a Lucia Tarnovská, 2. BS

Na stužkovú prišiel Hviezdoslav

Všetci vieme, že pani profesorka Alexandra Chovanová je m ilovníčka Pavla Országha Hviezdoslava. Vedeli to aj jej študenti z Oktávy A a pripravili si pre ňu prekvapenie. Scénku s jej obľúbeným autorom predviedli na stužkovej slávnosti.

„Zužitkovali sme básne, ktoré sme sa počas ôsmich rokov učili naspamäť. Nechýbali Krvavé sonety ani Hájnikova žena. Básnik hovoril, akože ináč, vo veršoch. V našej scénke dokonca prišiel na rýchlorande," hovorí autorka scenára Radka Rončkevičová.

Ženy z instagramu

Adeptiek na vzťah boli niekoľko. Influencerka s ním chcela natočiť virálne video. Fitnesku zaujímalo, či prijíma dosť bielkovín. Zlatokopka bola zvedavá, aké má auto a či má penthaus v Bratislave. Ale muž z 19. storočia ich reči nerozumel.

Dáma jeho srdca sa napokon našla. Bola ňou učiteľka slovenčiny. Vyznávali si lásku vo veršoch.

„Vôbec som o nápade mojej triedy netušila, študenti ma úplne vyviedli z miery. Je pravda, že Hviezdoslava mám rada. Je to jeden z mála autorov, ktorého poznajú vo svete. Nielenže kopíroval Shakespeara, dokonca sa mu aj vyrovnal. O oboch sa učia v anglických školách, kde porovnávajú ich sonety. Pre mňa je to najvšestrannejší básnik, ktorý sa venoval všetkým literárnym druhom v dokonalej kompozícii. Bol to jednoducho génius," vysvetľuje profesorka Chovanová.

Hviezdny básnik

Ako sme sa ešte dozvedeli, hviezdny básnik mal programové vyhlásenie svojej tvorby, ktoré do bodky splnil. Iba Krvavé sonety vznikli mimo plánu. Keďže pre vysoký vek už nemohol ísť bojovať, vojnu odmietol spontánne - cyklom známych básní.

Mladí ľudia jazyku tohto velikána veľmi nerozumejú. Ako to bolo v oktáve? „Vážime si, že pani učiteľka Chovanová nás k nemu priviedla. Jeho poézia a témy sú síce náročné, ale stále nám majú čo povedať," dodala Radka.

(okt)

Día de la Hispanidad

Rytmy vášnivého flamenca, slávny obraz Pabla Picassa či život Fridy. To všetko a všeličo iné sme mohli vidieť v triedach našej školy pri príležitosti osláv Día de la Hispanidad. Témy zo španielskej histórie spracovali kreatívni študenti do scénok. Tlieskali im aj hrdí rodičia a učitelia.

Kôň ako výkrik bolesti

Sme v 2. AS, na stene sú figúrky obrazu Picassa. „Čiernobiele postavy, otvorené ústa, pokrútené telá, zviera, svetlo… Každý prvok vyvoláva emócie. Uprostred obrazu vidíme koňa. Je zranený a jeho otvorené ústa pôsobia ako výkrik bolesti. Vľavo vidíme matku s mŕtvym dieťaťom v náručí. Pripomína tradičné zobrazenia matky oplakávajúcej svoje dieťa a zdôrazňuje utrpenie civilistov. Pod ňou sa nachádza padlý vojak s rozbitým telom a mečom," opisuje jedna z postáv – Kristína Sedláková. Figúrky obrazu zväčšili druháci na kartónový papier a vystrihnuté umiestnili na stenu. Čo pripomína obraz? Udalosti v Guernica z 20. apríla 1937. Inak v tichom baskickom mestečku sa v ten deň konali trhy. V uliciach korzovali zástupy ľudí. Zrazu sa začalo bombardovanie počas španielskej občianskej vojny. Narátali 1659 mŕtvych, väčšinou civilistov. Všetku hrôzu zachytil štetcom známy maliar na plátne, protestoval sivými farbami svojho štetca, ktoré dnes pozná celý svet. Scénka bola pôsobivá.

Dupajú a tieskajú

Oniečo veselšie bolo v 1. A., kde tancovali flamenco. „Nie je len tanec či hudba, je to to vášeň, dramatický prejav... Táto španielska tradícia z Andalúzie spája tanec, spev, hudbu a rytmus. Predtým ako to bola španielska tradícia, často sa flamenco predvádzalo v kruhu rodiny alebo v malých miestnych podnikoch," dozvedáme sa v prváckej triede. Jednotlivé prvky majú aj svoj význam. Tanečníci používajú výrazné pohyby rúk, otočky, gestá a rýchle údery chodidlami o podlahu. Tancom vyjadrujú radosť, smútok, hrdosť, ale aj túžbu. Druhým prvkom je hudba. Najčastejšie sa dostane k slovu španielska gitara, ktorá vylúdi tak jemné a melancholické, ako aj energické a rytmické tóny. Speváci často spievajú veľmi emotívne a expresívne. Texty najčastejšie sú o láske, bolesti, živote, strate alebo slobode. Pri tom tlieskajú a dupajú do rytmu.

Viktória Mrázová, 3. BS

Recenzia filmu:

Neboj sa, som v pohode!

Tento film bol veľká emočná jazda. Príbeh sleduje Emmu, stredoškoláčku, ktorá po predávkovaní liekmi skončí v kóme. Dej sa potom vracia späť cez spomienky a postupne odhaľuje, čo všetko tomu predchádzalo.

Emma čelí šikane zo strany vlastných kamarátov. Nejde len o obyčajné posmešky, ale aj o manipuláciu, nátlak a zneužitie dôvery. Postupne sa jej rozpadajú všetky vzťahy a najhoršie je, že o svojich problémoch nikomu nepovie. Práve to ticho a uzatváranie sa do seba pôsobí veľmi desivo a zároveň realisticky.

Film má veľa silných a šokujúcich momentov. Začiatok ma veľmi zaujal, aj vďaka hudbe, ale neskôr tempo trochu kolísalo a niektoré „poučné“ rozhovory dospelých pôsobili trochu neprirodzene. Tiež by som osobne viac ocenila originálne znenie namiesto dabingu.

Na druhej strane, ako film o šikane funguje veľmi dobre. Ukazuje rôzne jej podoby, vrátane kyberšikany, a hlavne jej vážne následky. Niektoré scény sú emočne náročné, ale práve preto majú zmysel – donútia diváka zamyslieť sa.

Záver bol pekný a emotívny, aj keď úplne nevyvážil slabšie časti filmu. Celkovo určite nejde o komédiu, ale o silnú drámu.

Myslím si, že tento film by mali vidieť nielen tínedžeri, ale aj dospelí, pretože jasne ukazuje, že šikana nie je banalita a že mlčanie môže mať vážne následky.

Tereza Suchánková a Linda Halgašová, 2 BS

Lorcoviny - občasník Gymnázia F.C.Lorcu, Hronská 3, Bratislava, šéfredaktorka: Viktória Mrázová, redakčná rada: Hana Žgančíková, Klaudia Kozáková, Lara Funová, Eliška Rožňovcová, Laura Lilien Detková, grafik: Michal Gschwandtner, pedagogická gescia: Jana Beňová